

UCHWAŁA NR XX/197/20
RADY MIEJSKIEJ WAŁBRZYCHA

z dnia 30 stycznia 2020 r.

w sprawie ograniczenia stosowania oraz wyeliminowania niektórych, jednorazowych wyrobów z tworzyw sztucznych

Na podstawie art. 74 ust. 2 i ust. 4, art. 68 ust. 4 oraz art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 2 kwietnia 1997 r. - Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471 i z 2009 r. Nr 114, poz. 946), art. 7 ust. 1 pkt 1, 2, 11, 15, art. 18 ust. 1, art. 40 ust. 3 i ust. 4 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309, poz. 1696 i poz. 1815.), w związku z art. 4 ust. 1, art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 155, str. 1), mając na uwadze wynikający wprost z Konstytucji, nałożony na organy władzy publicznej, w tym na organy samorządu terytorialnego obowiązek ochrony środowiska jak też obowiązek wspierania przez władze publiczne działań obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska, Rada Miejska Wałbrzycha uchwała, co następuje:

§ 1. Zważywszy że:

- 1) obowiązkiem organów władzy publicznej, w tym organów samorządu terytorialnego jest obowiązek ochrony środowiska oraz obowiązek wspierania przez władze publiczne działań obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska,
- 2) na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko, nałożono na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązki związane ze zmniejszeniem stosowania niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych jak również ustanowieniem zakazu wprowadzania do obrotu niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych,
- 3) organy władzy publicznej, w tym organy samorządu terytorialnego zostały zobligowane do propagowania podejścia wspomagającego gospodarkę o obiegu zamkniętym, które dają pierwszeństwo zrównoważonym i nietoksycznym produktom wielokrotnego użytku i systemom ponownego użycia zamiast produktom jednorazowego użytku, które mają przede wszystkim na celu zmniejszenie ilości generowanych odpadów,
- 4) apel Rady Miejskiej Wałbrzycha Nr 1/2019 z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie podjęcia działań zmierzających do wyeliminowania ze stosowania na terenie Miasta Wałbrzycha jednorazowych opakowań oraz naczyń i sztuczków wykonanych z plastiku, spotkał się z pozytywnym przyjęciem przez społeczność lokalną Miasta Wałbrzycha, czego wyrazem jest widoczne zmniejszenie ilości używanych niektórych produktów jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych oraz wychodząc naprzeciw oczekiwaniom społeczności lokalnej Miasta Wałbrzycha do zagwarantowania prawa do życia w zdrowym środowisku i podejmowania przez władze lokalne szeroko zakreślonych działań mających na celu zapobieganie negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska wprowadza się na terenie miasta Wałbrzycha zakazy określone treścią niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Ilekroć w niniejszej uchwale mowa jest o:

- 1) **produkcie jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych** - należy przez to rozumieć produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony;
- 2) **tworzywie sztucznym** – należy przez to rozumieć materiał składający się z polimeru zgodnie z definicją w art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny produktów końcowych, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;

- 3) **oksydegradowalnych tworzywach sztucznych** – należy przez to rozumieć materiały z tworzyw sztucznych zawierające dodatki, które pod wpływem utleniania prowadzą do rozpadu tych materiałów na mikrofragmenty lub do ich rozkładu chemicznego;
- 4) **torbach na zakupy z tworzywa sztucznego** – należy przez to rozumieć torby, o których mowa w art.8 pkt 15a ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 542 ze zm.);
- 5) **strefie wolnej od jednorazowego plastiku** – należy przez to rozumieć nieruchomości stanowiące własność Gminy Wałbrzych, obiekty użyteczności publicznej lub inne ogólnie dostępne znajdujące się na nieruchomościach stanowiących własność Gminy Wałbrzych, obiekty i tereny będące w posiadaniu gminnych jednostek organizacyjnych, w tym gminnych osób prawnych, z wyłączeniem nieruchomości oddanych w wieczyste użytkowanie, dróg, placów, skwerów, parków, lasów komunalnych, cmentarzy, budynków mieszkalnych, lokali mieszkalnych oraz nieruchomości oddanych w dzierżawę z przeznaczeniem na cele rolne – oznaczone znakiem „STREFA WOLNA OD JEDNORAZOWEGO PLASTIKU”.

2. Wzór znaku „STREFA WOLNA OD JEDNORAZOWEGO PLASTIKU” określa załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. 1. W miejscach oznaczonych znakiem „STREFA WOLNA OD JEDNORAZOWEGO PLASTIKU”, wprowadza się zakaz:

- 1) posiadania, używania, udostępniania oraz sprzedaży następujących produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych:
 - a) pojemników na żywność, z pokrywką lub bez,
 - b) pojemników na napoje, z pokrywką, z wieczkiem lub bez,
 - c) sztućców, w tym: widelców, noży, łyżeczek, pałeczek,
 - d) talerzy,
 - e) słomek, z wyjątkiem słomek objętych zakresem stosowania dyrektywy 90/385/EWG lub dyrektywy 93/42/EWG,
 - f) mieszadełek do napojów,
 - g) patyczków mocowanych do balonów lub służących jako podparcie do balonów przeznaczonych do użytku nieprofesjonalnego,
 - h) toreb na zakupy z tworzywa sztucznego,
 - i) palenisk jednorazowych;
- 2) posiadania, udostępniania oraz sprzedaży pożywienia i napojów umieszczonych w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, chyba że przełożenie pożywienia lub przelanie napoju do opakowań wielorazowych jest niemożliwe z przyczyn technicznych,
- 3) wydawania konsumentom żywności i napojów - niepakowanych fabrycznie na wynos - z użyciem produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych,
- 4) pakowania produktów z użyciem produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych takich jak woreczki i torby na zakupy z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych,
- 5) zbywania i rozpowszechniania produktów promocyjnych lub reklamowych stanowiących produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, chyba że nie istnieje bezpieczny dla środowiska zamiennik surowca, z którego jest wykonany taki produkt.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 dotyczy również sprzedaży z automatów vendingowych.

3. Zakazów, o których mowa w ust. 1 i 2 nie stosuje się do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych:

- 1) wykorzystywanych w medycynie, kosmetologii i o przeznaczeniu specjalnym w rozumieniu przepisów prawa powszechnie obowiązującego,

- 2) związanych z bezpieczeństwem żywności, o ile ich wytworzenie z materiałów innych niż określone w § 2 ust. 1 pkt 2 lub pkt 3 jest sprzeczne z prawem lub niemożliwe z przyczyn technologicznych,
- 3) nabytych do dnia wejścia w życie niniejszej uchwały,
- 4) które zostaną nabyte na podstawie umowy, zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 - 3, nie dotyczą działalności gospodarczej prowadzonej przez podmioty będące adresatami tych zakazów.

§ 4. Wprowadza się na terenie Miasta Wałbrzycha zakaz sprzedaży oraz udostępniania Klientom jednorazowych toreb na zakupy z tworzywa sztucznego.

§ 5. Naruszenie zakazów określonych w § 3 i § 4 podlega karze grzywny w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach.

§ 6. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Wałbrzycha.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, z mocą obowiązującą od dnia 21 marca 2020 r., z wyjątkiem § 4, który wchodzi w życie z dniem 1.09.2020 r.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej Wałbrzycha

Maria Anna Romańska

Załącznik do uchwały Nr XX/197/20
Rady Miejskiej Wałbrzycha
z dnia 30 stycznia 2020 r.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej Wałbrzycha

Maria Anna Romańska

UZASADNIENIE

I. Wstęp

Niniejsza Uchwała Rady Miejskiej Wałbrzycha została przyjęta w celu zapobieżenia wpływowi produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, w tym toreb na zakupy, na środowisko i na zdrowie człowieka, zmniejszenie tego wpływu na środowisko i zdrowie człowieka oraz zachęcanie do przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym z innowacyjnymi i zrównoważonymi modelami biznesowymi, produktami i materiałami. Powyższa regulacja pozwoli na ograniczenie używania produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, oksydegradowalnych tworzyw sztucznych oraz toreb na zakupy z tworzywa sztucznego i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych na terenie miasta Wałbrzycha oraz będzie stanowić przykład dla pozostałych samorządów do wprowadzenia podobnych zmian. Walka z zaśmiecaniem to wspólne zadanie właściwych organów, producentów i konsumentów. Nie budzi wątpliwości, że organy publiczne powinny stanowić wzór postępowania w tym względzie.

Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 155) zostały nałożone na Państwa Członkowskie Unii Europejskiej określone obowiązki związane ze zmniejszeniem stosowania niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych jak również ustanowieniem całkowitego zakazu wprowadzania do obrotu niektórych produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych oraz produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych.

Państwa Członkowskie UE powinny ustanowić przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej Dyrektywy, do dnia 3 lipca 2021 r.

Nie zmienia to faktu, że z uwagi na aktualność postulatów związanych z ochroną środowiska, w tym z coraz większym zaleganiem odpadów z tworzyw sztucznych, a w szczególności odpadów z tworzyw sztucznych o charakterze jednorazowym, w tym również z tworzyw sztucznych o charakterze oksydegradowalnym, koniecznym, uzasadnionym i zarazem niezbędnym jest podjęcie stosownych działań prowadzących do zmniejszenia, a w rezultacie końcowym całkowitego wyeliminowania stosowania niektórych produktów z tworzyw sztucznych, przez każdego człowieka. Są to działania, które wymagają nie tyle odgórnej zmiany przepisów prawa, ile zmiany sposobu myślenia o środowisku i ochronie zasobów naturalnych przez ogół społeczeństwa.

Należy zwrócić uwagę, że istotnym problemem dla środowiska oraz zdrowia są

wszechobecne w życiu codziennym wyroby z tworzyw sztucznych. Produkty takie mają krótkotrwałe zastosowanie, które nie przewiduje ich ponownego użycia ani opłacalnego recyklingu. Ich stosowanie jest zatem nieefektywne oraz liniowe. Dążąc do osiągnięcia gospodarki o obiegu zamkniętym, należy uporać się z problemem, jakim jest generowanie coraz większych ilości odpadów tworzyw sztucznych oraz przedostawanie się odpadów z tworzyw sztucznych do środowiska. Zgodnie z dokonanym pomiarem zaśmiecenia plaż tworzywa sztuczne stanowią 80-85% odpadów w środowisku morskim w Unii Europejskiej, przy czym artykuły jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych stanowią 50%, całości odpadów w środowisku morskim. Produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych obejmują szeroką gamę powszechnie stosowanych szybko zbywalnych produktów konsumpcyjnych, które są wyrzucane po tym, jak zostały jednorazowo użyte zgodnie ze swoim przeznaczeniem, są rzadko poddawane recyklingowi i łatwo stają się śmieciami (por. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 155, str. 1)). Niniejsza regulacja propaguje rozpoczęcie dążeń do gospodarki o obiegu zamkniętym, która daje pierwszeństwo zrównoważonym i nietoksycznym produktom wielokrotnego użytku i systemom ponownego użycia zamiast produktom jednorazowego użytku, które mają przede wszystkim na celu zmniejszenie ilości generowanych odpadów.

Małe kroki w tym kierunku są widoczne w życiu codziennym poprzez np. odstępowanie od sprzedaży posiłków na wynos w jednorazowych plastikowych opakowaniach, czy też odstępowanie przez przedsiębiorców od wszelkiego rodzaju udostępniania opakowań jednorazowych z tworzyw sztucznych typu woreczki i reklamówki, a także informowania o tym swoich Klientów. Takie działania wpływają na powstawanie zmian w podejściu ludzi do wykorzystania opakowań plastikowych jako takich i odstępowanie od używania wyrobów plastikowych o charakterze jednorazowym.

Obecnie na świecie produkowane są niezliczone ilości produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, które to produkty są przeznaczone do użycia tylko raz lub przez krótki okres zanim zostaną wyrzucone. Przykładem takich produktów są wymienione w ww. Dyrektywie butelki plastikowe, wszelkie opakowania plastikowe zarówno na napoje, jak i żywność, jak również różnego rodzaju inne produkty z tworzyw sztucznych, służące do jednorazowego użytku, takie jak sztućce, talerze, słomki, mieszadła do napojów, patyczki do mocowania balonów, czy też jednorazowe paleniska do grilla. Szczególną kategorią tego rodzaju produktów są torby na zakupy i woreczki z tworzywa sztucznego, w tym z oksydegradowanych tworzyw sztucznych,

służące do pakowania produktów. Są one powszechnie stosowane w codziennym życiu każdego człowieka. Równocześnie niezmiernie trudno jest spotkać zamienniki takich opakowań, w tym zamienniki z możliwością ich wielokrotnego użycia. Co więcej, niezmiernie rzadko spotykana jest możliwość pozostawienia Klientowi dokonania wyboru rodzaju opakowania, w które zapakuje produkt, który zamierza nabyć. O ile można zauważyć wzrost świadomości pro-ekologicznej u poszczególnych grup mieszkańców, o tyle niezbędne okazuje się podjęcie stosownych, faktycznych działań pozwalających na zwiększenie nie tylko samej świadomości mieszkańców, prowadzącej w konsekwencji nie tyle do ograniczenia stosowania, ale do całkowitego wyeliminowania ze stosowania, niektórych produktów z tworzyw sztucznych.

Najprostszym, ale równocześnie najtrudniejszym jest podjęcie faktycznych działań prowadzących do wyeliminowania ze stosowania tych produktów z tworzyw sztucznych, które mają charakter jednorazowy. Dotyczy to przede wszystkim butelek plastikowych i wszelkiego rodzaju toreb z tworzyw sztucznych o charakterze jednorazowym (wykorzystywanych najczęściej jeden raz i wyrzucanych). W niektórych państwach już od wielu lat praktykowana jest sprzedaż napojów w butelkach plastikowych podlegających zwrotowi do sprzedawcy, a w konsekwencji, do producenta.

Co istotne, w wielu państwach nie tyle same władze, ile przedsiębiorcy podejmują działania prowadzące do zminimalizowania zużycia plastiku o charakterze jednorazowym.

Typowym przykładem takiego działania jest Australia, gdzie decyzję o zaprzestaniu produkcji jednorazowych toreb zaproponował nie rząd, ale właściciele sieci handlowych. Taki prosty krok spowodował zmniejszenie zużycia toreb plastikowych o 80% w ciągu 3 miesięcy (<https://noizz.pl/ekologia/australia-w-trzy-miesiace-ogranicza-foliowe-torby-o-ponad-80-procent/ldv92el>).

Znamiennym przykładem jest również Afryka, gdzie w wielu państwach już kilka lat temu wprowadzono całkowity zakaz produkcji, importu i posiadania plastikowych opakowań (<http://biqdata.wyborcza.pl/biqdata/7,159116,23598280,plastik.html>).

Intensywne działania w tym zakresie są podejmowane również w bliskim sąsiedztwie Polski. W wielu krajach Unii Europejskiej obowiązuje znaczne ograniczenie korzystania z plastikowych toreb, wprowadzono odrębne opłaty za ich udostępnianie, bądź też całkowicie odstąpiono od ich dystrybucji (<http://biqdata.wyborcza.pl/biqdata/7,159116,23598280,plastik.html>).

Zakaz wykorzystania, produkcji i importu torebek z polietylenu wprowadziła także Estonia,

Gruzja i Białoruś (<https://belsat.eu/pl/news/gruzja-zabronila-plastikowych-reklamowek/>).

W Polsce, mimo postulatów w tym zakresie, praktyka restrykcyjnego ograniczenia korzystania z plastikowych opakowań jednorazowego użytku, nie znalazła większej akceptacji i oczekuje na wdrożenie. Stąd też pierwszym działaniem jakie może podjąć każdy z mieszkańców jest ograniczenie, we własnym zakresie, zakupu i zarazem korzystania z wyrobów z tworzyw sztucznych o charakterze jednorazowym.

Na dzień podejmowania przedmiotowej uchwały postanowienia ww. Dyrektywy nie zostały implementowane do prawa polskiego. Nie powoduje to jednak, że organy gminy nie posiadają żadnych prawnych możliwości, pozwalających na propagowanie działań zmniejszających ilość odpadów z tworzyw sztucznych o charakterze jednorazowym, a poprzez to działań mających na celu zapobieganie negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska.

II. Wprowadzenie przepisów porządkowych

Zgodnie z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Przepisy porządkowe, zgodnie z art. 40 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, mogą przewidywać za ich naruszanie karę grzywny wymierzaną w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach.

Norma kompetencyjna zawarta w art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, ma charakter szczególny. Z jednej strony pozostawia bowiem jednostkom samorządu terytorialnego pewną dowolność w zakresie stanowienia przepisów porządkowych. Z drugiej jednak strony jej zastosowanie obwarowane jest koniecznością spełnienia ustawowo określonych przesłanek. Z normy art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym wynika bowiem, że jej zastosowanie, a co za tym idzie – uchwalenie przepisów porządkowych jest możliwe, w przypadku, gdy zostały spełnione łącznie następujące przesłanki:

- 1) mieszczą się one w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach, ani w innych przepisach powszechnie obowiązujących;
- 2) są niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego,
- 3) mają charakter lokalny.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazuje się, że „w przeciwieństwie do aktów wykonawczych nie są one wydawane w celu uszczegółowienia ustawowych unormowań materialnoprawnych, lecz w celu uregulowania pewnej sfery stosunków społecznych, którą nie zajął się ustawodawca, a której granice wyznacza jedynie przedmiot regulacji (ochrona życia, zdrowia, zapewnienie porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego). **Chodzi więc o**

normowanie sytuacji lokalnych o charakterze szczególnym, nadzwyczajnym, co do których brak regulacji przepisami ogólnopaństwowymi. Istotą upoważnienia do stanowienia aktów prawa miejscowego o charakterze porządkowym jest **zatem stworzenie możliwości wypełniania ewentualnych luk w prawie, które mogą pojawić się na tle specyfiki lokalnej.** Przepisy te mają więc charakter "uzupełniający system źródeł prawa". Ponieważ przepisy porządkowe regulują te stany faktyczne, którymi nie zajął się normodawca centralny, w doktrynie słusznie podkreśla się, że są one "przejawem pogłębiania samodzielności organów samorządu terytorialnego". (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 21.11.2019 r., sygn. akt II SA/Go 580/19).

Wystąpienie każdej z trzech ww. przesłanek powinno zostać poddane odrębnej analizie, z kolei dopiero potwierdzenie ich łącznego wystąpienia uzasadnia wprowadzenie przepisów porządkowych:

1) uregulowanie w odrębnych ustawach albo w innych przepisach powszechnie obowiązujących zagadnień objętych uchwałą

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim odnosząc się do przesłanek z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, w zakresie przesłanki braku uregulowania danego zagadnienia w przepisach prawa, a tym samym znaczenia sformułowania "zakres nieuregulowany" w wyroku z 21.11.2019 r., sygn. akt II SA/Go 580/19, wyjaśnił, że „chodzi tu o przypadki istnienia pewnej luki w treści przepisów prawnych powszechnie obowiązujących, przy czym lukę tę należy rozumieć jako brak "regulacji zawartej w innych przepisach, która w pełni rozstrzyga normatywnie dane zagadnienie, a nie jedynie ogólnikowo je "zamarkowuje". W przypadku tego ogólnego "zamarkowania", czy wzmiankowania określonego zagadnienia w odrębnych aktach może wchodzić w rachubę jego regulacja w drodze przepisów porządkowych". Nieprzypadkowo bowiem ustawodawca używa pojęcia "zakres", mającego swoją "wymierność i pozwalającego na wytyczenie granic, poza którymi wydawanie przepisów porządkowych nie jest możliwe". Posłużenie się zwrotem "w zakresie nieuregulowanym", a nie "w sprawach nieuregulowanych" ukierunkowuje sposób interpretacji tej przesłanki. (por. D. Dąbek /w/ P. Chmielnicki (red), U.s.g. Komentarz, LexisNexis 2013, t. 25 i 26 do art. 40 i powołane tamże piśmiennictwo i orzecznictwo).”

W obecnie obowiązujących przepisach prawa ustawodawca polski tylko częściowo uregulował zagadnienia dotyczące ograniczenia stosowania wyrobów z plastiku czego wyrazem jest chociażby zwiększenie nacisku na konieczność segregacji tej frakcji odpadów a także zmniejszenie ilości wytwarzania tych odpadów. Co więcej, odpad z tworzywa sztucznego (plastiku)

traktowany jest przez ustawodawcę jako odpad, który powinien podlegać recyklingowi.

Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 ze zm.) wprowadza wprawdzie obowiązek selektywnego zbierania m.in. odpadów plastikowych, nie określa jednakże wprost działań zmierzających do zmniejszenia ilości tych odpadów ani też możliwości ich przetworzenia i zagospodarowania. Również ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701 ze zm.) zawiera wybiórcze regulacje dotyczące odpadów z tworzyw sztucznych i samych opakowań, w tym odpadów opakowaniowych. Podobnie ustawa z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 542 ze zm.) reguluje niektóre zagadnienia związane z wprowadzaniem do obrotu opakowań wykonanych z określonych materiałów, w tym z tworzyw sztucznych. Ustawą z dnia 12 października 2017 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 2056), stanowiącą implementację Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej Dyrektywę 94/62/W, wprowadzono od 1 stycznia 2018 r. m.in. opłatę recyklingową.

Regulacje te miały doprowadzić do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Jednakże nie przyniosły one spodziewanych efektów.

Żadne z ww. przepisów prawa nie są to jednak regulacje prowadzące do faktycznego ograniczenia, a w konsekwencji do wyeliminowania poszczególnych rodzajów opakowań jednorazowego użytku wykonanych z tworzyw sztucznych. Celem tej ustawy, jak wynika z jej art. 1 ust. 1, jest zmniejszenie ilości i szkodliwości dla środowiska materiałów i substancji zawartych w opakowaniach i odpadach opakowaniowych oraz ilości i szkodliwości dla środowiska opakowań i odpadów opakowaniowych na etapie procesu produkcyjnego, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i przetwarzania, w szczególności przez wytwarzanie czystych produktów i stosowanie czystych technologii.

Z przeprowadzonych przez agencję badawczą Nielsen oraz PAYBACK badania dotyczącego tego, w jaki sposób Polacy postrzegają pobieranie opłat za jednorazowe torby z tworzywa sztucznego, wynika że ponad połowa konsumentów twierdzi, iż płatność za tzw. foliówki jest uzasadniona. Wprowadzenie opłaty recyklingowej spowodowało zmianę przyzwyczajień jedynie 29% konsumentów. Opłata recyklingowa nie spełnia jednak swojego zadania, albowiem nadal 81% konsumentów nie zwraca uwagi na cenę torby, ponieważ jeśli jej potrzebują - to ją kupują (<https://www.nielsen.com/pl/pl/insights/article/2018/poles-accept-payment-for-advertisement/>).

Tym samym, używając sformułowania, którym posłużył się Sąd, ustawodawca niejako „zamarkował” ogólnie zagadnienie ograniczenia, a w konsekwencji, wyeliminowania stosowania niektórych wyrobów z tworzyw sztucznych, ze szczególnym uwzględnieniem wyrobów o charakterze jednorazowym, takich jak pojemniki na żywność, z pokrywką lub bez, pojemniki na napoje, z pokrywką, z wieczkiem lub bez, sztucce, w tym: widelce, noże, łyżeczki, pałeczki, talerze, słomki, mieszadełka do napojów, patyczki mocowane do balonów lub służące jako podparcie do balonów przeznaczonych do użytku nieprofesjonalnego, torby na zakupy z tworzywa sztucznego, paleniska jednorazowe.

Ustawodawca nie unormował jednakże szczególnych i zarazem nadzwyczajnych sytuacji lokalnych, z jakimi borykają się poszczególne gminy, a związanych z wytwarzaniem przez mieszkańców coraz większych ilości odpadów. Za takie nie może być uznane wprowadzanie regulacji prawnych, które w konsekwencji wymuszają na jednostkach samorządu terytorialnego podwyższanie opłat z tytułu odbioru odpadów, a co za tym idzie, powodują zwiększanie obciążeń dla mieszkańców.

Również inne ustawy nie zawierają stosownych zapisów w tym zakresie. W systemie polskiego prawa powszechnie obowiązującego nie ma innych regulacji zezwalających na eliminację dostrzeżonych przez Gminę zjawisk powodujących wzrost ilości wytwarzanych i gromadzonych odpadów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. Tym samym w przedmiotowej sprawie występuje luka w treści przepisów prawnych powszechnie obowiązujących, pozwalająca na uchwalenie przez organ stanowiący przepisów porządkowych.

2) i 3) niezbędność dla ochrony życia lub zdrowia obywateli i lokalny charakter

Drugim z warunków uchwalenia przepisów porządkowych jest ich niezbędność dla ochrony życia lub zdrowia obywateli.

W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że przepisy porządkowe winny dotyczyć wyłącznie "zachowań bezpośrednio zagrażających owym dobrom prawnym" i mogą być stanowione, gdy nie jest możliwe skuteczne przeciwdziałanie tym zagrożeniom na gruncie istniejących unormowań ustawowych (por. wyrok TK z 8 lipca 2000 r., P10/02, OTK-A 2003, nr 6, poz. 62). Odnosząc się do zdrowia publicznego, jako wartości wchodzącej w skład ważnego interesu publicznego, Trybunał Konstytucyjny wskazał, iż chodzi tu przede wszystkim o ochronę zdrowia obywateli. Jednocześnie w zakresie opisywanego pojęcia mieści się m.in. ochrona obywateli przed szkodliwym oddziaływaniem określonych czynników (wyrok TK z dnia 28 stycznia 2003 r., sygn. akt K 2/02). Ochrona zdrowia publicznego może w praktyce powodować

m.in.: ogólny zakaz prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju; zakaz adresowany do konkretnej kategorii podmiotów prowadzących działalność gospodarczą; wprowadzenie dodatkowych obowiązków na przedsiębiorców. Ograniczenie w prawie podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej ze względu na potrzebę ochrony zdrowia przez przedsiębiorców może przybierać przy tym postać m.in. obowiązku określonego zachowania.

W ocenie Rady Miejskiej Wałbrzycha, w związku z wytwarzaniem na terenie tego miasta coraz większych ilości odpadów pochodzących z wyrobów plastikowych o charakterze jednorazowym, takich jak przede wszystkim butelki pet, woreczki i torby jednorazowe z tworzyw sztucznych, kubki plastikowe i inne jednorazowe opakowania wykonane z tworzyw sztucznych i oksydegradowalnych tworzyw sztucznych, istnieje realne zagrożenie dla życia i zdrowia mieszkańców tego Miasta.

Produkowanie, a w konsekwencji wykorzystywanie coraz większej ilości produktów plastikowych o charakterze jednorazowym powoduje, że produkty te w zastraszającym tempie powodują wzrost ilości odpadów. Co więcej, odpadów, które z uwagi na kilkusetletni proces rozkładu, stanowią realne zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców Gminy.

W ostatnich latach Światowa Organizacja Zdrowia /WHO/ alarmuje, że wszechobecny plastik stanowi zagrożenie dla środowiska i zdrowia. Największe badania pozostałości tworzyw sztucznych w plastikowych butelkach wykazały, że mikrocząsteczki plastiku są obecne w 90 proc. butelkowanej wody. Potwierdziły to wyniki międzynarodowych kompleksowych badań przeprowadzonych w 9 krajach / USA, Chinach, Brazylii, Indiach, Indonezji, Meksyku, Libanie, Kenii, i Tajlandii/ przez naukowców z Fredonia State University of New York.

Obecność składników plastiku wykrywana jest w większości organizmów ludzi. Potwierdzają to między innymi badania "ludzkiego biomonitoringu" wykonane przez pracowników naukowych z Instytutu Roberta Kocho na zlecenie Federalnego Ministerstwa Środowiska, Ochrony Przyrody i Bezpieczeństwa Reaktorów Atomowych.

Cząsteczki mikroplastiku dostają się do organizmów nie tylko poprzez układ pokarmowy ale także przez układ oddechowy. Pod koniec września grupa naukowców z dwóch uczelni krakowskich - Uniwersytetu Pedagogicznego (prof. Wanda Wilczyńska-Michalik) i Uniwersytetu Jagiellońskiego (inż. Kinga Jarosz i prof. Marek Michalik) opublikowała wyniki swoich badań nad pomiarem obecności i zawartości cząstek mikroplastiku (średnica poniżej 5 mm) w atmosferze Krakowa. Naukowcy obserwowali "opad" mikro-włókien przez trzy miesiące zimowe 2019 roku. Wstępna analiza wykazała, że ich znaczną część stanowił plastik. Posiłkując się badaniami

przeprowadzonymi na pracownikach zatrudnionych w fabrykach tworzyw sztucznych należy stwierdzić, że długotrwałe narażenie na wdychanie mikroplastiku może powodować jego niebezpieczną akumulację w organizmie człowieka. Plastik, jako materiał biologicznie trwały, po dostaniu się do układu krwionośnego, skutecznie uniemożliwia organizmowi pozbycie się go (źródło: Uniwersytet Jagielloński w Krakowie, nauka.uj.edu.pl).

Jak wynika z ustaleń MZUK sp. z o.o., zadaniem której to spółki na terenie Gminy Wałbrzych jest prowadzenie instalacji przetwarzania odpadów, na każde przyjęte 1000 ton odpadów przypada 310 ton plastiku. W listopadzie i grudniu 2019 roku przyjęto 3 648,720 ton odpadów, w tym 1 131,103 ton plastiku. Pozostałe odpady to metale, popiół, odpady gabarytowe, szklane, papier, odpady kuchenne, odpady z drewna, odpady wielomateriałowe.

Istotnym problemem, który powstał w związku z powstawaniem tak ogromnych ilości odpadów z plastiku jest brak możliwości zagospodarowania tego odpadu. Okazuje się bowiem, że podmioty, które do tej pory odbierały odpady plastikowe, odmawiają ich przyjęcia. Dotyczy to przede wszystkim frakcji odpadów powstałych z ogólnie określonych toreb plastikowych, folii i innych opakowań tego typu.

W trakcie segregacji odpadów powstaje tzw. frakcja nadsitowa odpadów, o kodzie 19.12.12, na którą składają się w Wałbrzychu głównie odpady w postaci jednorazowych toreb zakupowych z folii oraz inne opakowania z tworzywa sztucznego. Ponieważ frakcja ta jest frakcją kaloryczną o wartości opałowej powyżej 6 MJ/kg, zatem w świetle obowiązujących przepisów prawa istnieje zakaz składowania tej frakcji. Przekazanie tego odpadu do termicznej utylizacji napotyka na barierę ograniczeń wynikającą z nadmiaru ilości tej frakcji nie tylko na lokalnym, wałbrzyskim, ale także na krajowym rynku odpadowym. Szacuje się, że obecnie nadmiar tej frakcji odpadowej w kraju wynosi od 3,0 do 4,0 mln. ton. Wzrastająca w zastraszającym tempie ilość odpadów określanych ogólnie jako plastikowe, w tym rosnące zużycie wszelkiego rodzaju toreb plastikowych i innego typu plastikowych opakowań jednorazowych o wysokiej kaloryczności, powoduje ogromne trudności i zarazem ogromne koszty ich zagospodarowania.

Jak ustalono, w Wałbrzychu w przeciągu pięciu lat ilość wytworzonych i odebranych odpadów segregowanych wzrosła o 225%. W 2014 roku odebrano bowiem 2657,10 MG odpadów, w 2015 roku 4258,20 MG, w 2016 roku 5685,84 MG, w 2017 7686,01 MG, w 2018 roku 8449,55 MG a w 2019 roku 8628,16 MG odpadów segregowanych. Ustalono przy tym, że przeciętny mieszkaniec Miasta Wałbrzycha wytwarza rocznie 472 kg odpadów. Ilości te, jak wskazano, cały czas wzrastają. Objętościowo, ilość odpadów odebranych na terenie miasta Wałbrzycha w 2019

roku wyniosła 150 000 m³.

Jak wynika z danych MZUK sp. z o.o., cena odbioru nadsita, którą Spółka ta uiszczala w pierwszej połowie 2019 roku, wynosiła 250 zł za odbiór 1 tony. Z kolei począwszy od lipca 2019 roku do chwili obecnej cena przyjęcia (odbioru) przez podmiot zewnętrzny tego odpadu wzrosła do 750,00 zł za 1 tonę. Mimo iż koszt ten ponosi spółka gminna, faktycznie jest on ponoszony przez samą gminę, która zleca spółce realizację zadania. Przekłada się to również bezpośrednio na mieszkańców Miasta, którzy, zgodnie z obowiązującymi przepisami, powinni pokryć koszty odbioru i zagospodarowania odpadów.

Z kolei według wskazań Krajowego Planu Gospodarki Odpadami, ze 100% odpadów, 60 % odpadów powinno zostać przeznaczone do recyklingu, 30% do spalenia a 10% odpadów może być składowanych na składowisku odpadów. Co istotne, wskazane 10% to odpady, które nie posiadają wartości energetycznej, czyli ich wartość opałowa jest mniejsza niż 6 MJ/kg.

Jak wynika z orzecznictwa sądów administracyjnych, przepisy porządkowe wydane na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym powinny dotyczyć wyłącznie zachowań bezpośrednio zagrażających dobrom prawnym wymienionym w tym artykule.

W ocenie Rady Miejskiej Wałbrzycha tak radykalny wzrost konsumpcji na terenie Gminy odpadów o charakterze plastikowym powoduje, że drastycznie wzrasta zagrożenie dla zdrowia i życia mieszkańców Gminy, spowodowane zwiększonym uwalnianiem do powietrza i zarazem wchłanianiem przez mieszkańców Gminy, mikrocząsteczek plastiku. Mimo iż de facto odpad plastikowy nie może być i nie jest gromadzony na terenie Gminy, co oznacza że nie zalega po dokonaniu jego odbioru, nie zmienia to faktu, że od momentu wprowadzenia go do obrotu na terenie Gminy aż do czasu jego zagospodarowania zgodnie z przepisami prawa, pozostaje na jej terenie i jest wchłaniany przez mieszkańców Gminy w wielu postaciach. Plastik wchłaniany jest bowiem przez organizm człowieka zarówno drogą oddechową, przez skórę, jak i bezpośrednio przez jego spożycie. Wszystko to dzieje się nieświadomie i niezależnie od woli człowieka.

Uświadomienie sobie w związku z dokonanymi analizami poprzedzającymi podjęcie uchwał, na mocy których zwiększone zostały opłaty za odbiór odpadów, tak radykalnego wzrostu ilości wytwarzania odpadów, a przede wszystkim odpadów plastikowych, spowodowało równocześnie powstanie konieczności podjęcia radykalnych działań pozwalających na realne ograniczenie na obszarze Gminy Wałbrzych, konsumpcji opakowań jednorazowych wykonanych z

tworzyw sztucznych.

Zakazy wprowadzone na terenie Gminy Wałbrzych uregulują te stany faktyczne, które nie doczekały się regulacji ustawowej. Wprowadzenie w ramach przepisów porządkowych zakazu stosowania poszczególnych rodzajów wyrobów z tworzyw sztucznych o charakterze jednorazowym pozwoli na realne zmniejszenie ilości tych odpadów, a co za tym idzie, na zmniejszenie ich przenikania do środowiska nie tylko w całym regionie, ale przede wszystkim w Wałbrzychu. Każda jedna reklamówka mniej będzie powodowała z kolei zmniejszenie ilości wdychanych przez mieszkańców Miasta cząsteczek plastiku, jak również zmniejszenie ilości cząsteczek plastiku przenikających do organizmów mieszkańców w inny sposób, wynikający z badań naukowych.

Niezbędność wprowadzenia przedmiotowych regulacji wiąże się z koniecznością wpojenia swoistej profilaktyki prozdrowotnej i proekologicznej.. Dodatkowo niezbędność wprowadzenia tych regulacji wynika także z konieczności jak najszybszego podjęcia działań, niejako od podstaw, poczynając od każdego człowieka, zmierzających do zmniejszenia ilości wchłaniania przez mieszkańców Wałbrzycha cząsteczek plastiku.

Wobec powyższego, w ocenie Rady Miejskiej Wałbrzycha, podjęcie przedmiotowej uchwały jest niezbędne i w pełni uzasadnione.

III. Obowiązki wynikające z uchwały

Wejście w życie przedmiotowej uchwały ma na celu spowodowanie w pierwszej kolejności radykalnego zmniejszenia, a następnie całkowitego wyeliminowania, wykorzystania przez mieszkańców Wałbrzycha, na terenie całego Miasta, odpadów o charakterze ogólnie określanego plastiku jednorazowego, a przede wszystkim wszelkiego rodzaju toreb foliowych. Jest to kolejny etap, bowiem od ubiegłego roku mieszkańcy Wałbrzycha, korzystając z usług wszelkiego rodzaju instytucji publicznych, praktycznie na każdym kroku widzą postulat odstąpienia od wykorzystywania plastiku jednorazowego. We wszelkiego rodzaju instytucjach gminnych trudno spotkać dotychczas powszechnie używany i wykorzystywany plastik jednorazowy.

Zarówno mieszkańcy jak i osoby spoza Miasta w sposób bardzo przychylny podchodzą do kierowanych do nich próśb o respektowanie Apelu Rady Miejskiej Wałbrzycha w sprawie podjęcia działań zmierzających do wyeliminowania ze stosowania na terenie Miasta Wałbrzycha jednorazowych opakowań oraz naczyń i sztuców wykonanych z plastiku. Drużyny sportowe zarówno lokalne, jak i przyjeżdżające na obiekty sportowe Gminy pozytywnie przyjmują prośby o niezaopatrywanie zawodników w napoje w butelkach plastikowych jednorazowych. Takich przykładów jest wiele.

Niemniej jednak sam Apel Rady Miejskiej Wałbrzycha okazał się być niewystarczający. Niezbędne jest podjęcie przez Radę kolejnych kroków w tym zakresie.

Mimo że z zasady sprzedawcy byli i są zobowiązani do odstąpienia od sprzedaży określonego rodzaju toreb pozwalając na zmierzanie do wyeliminowania stosowania niektórych rodzajów opakowań z tworzyw sztucznych, w dalszym ciągu mieszkańcy Wałbrzycha korzystają z takich właśnie opakowań jednorazowych. Często związane jest to z brakiem alternatywnego sposobu pakowania i konfekcjonowania towarów. Samo zmniejszenie grubości folii, w którą poszczególne produkty są pakowane nie będzie powodowało, że odpad ten zniknie i nie będzie powstawał w Wałbrzychu. Skutek ten będzie mógł zostać osiągnięty poprzez radykalne wyeliminowanie stosowania tego typu opakowań.

Zakazy określone w § 3 uchwały pozwolą wszelkiego rodzaju podmiotom, będącym ich adresatami, na podejmowanie jeszcze skuteczniejszych niż do tej pory działań prowadzących do eliminowania na obszarach ich działalności, wskazywanych wcześniej produktów plastikowych.

IV. Zakaz sprzedaży oraz udostępniania Klientom toreb na zakupy z tworzywa sztucznego określony w § 4 uchwały

Analogicznie do zakazów, których zakres oddziaływania obejmuje nieruchomości Gminy Wałbrzych, jak również i inne nieruchomości, określone w § 3 uchwały, Rada Miejska Wałbrzycha w § 4 wprowadza zakaz skierowany głównie do przedsiębiorców.

Celem wprowadzenia tego zakazu jest przede wszystkim uświadomienie jak najszerszemu gronu adresatów, że sytuacja w Wałbrzychu oraz we wszystkich innych miejscowościach w Polsce jest bardzo poważna.. Doświadczenia innych państw pokazują, że w wielu przypadkach to właśnie sprzedawcy wychodzą naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom społeczeństwa lokalnego i sami, we własnym zakresie, w maksymalnym zakresie ograniczają dystrybucję czy też innego rodzaju udostępnianie wszelkiego rodzaju jednorazowego plastiku.

V. Odpowiedzialność za naruszenie przepisów porządkowych

W tym miejscu wskazania wymaga, że wprowadzie ustawa o samorządzie gminnym przewiduje możliwość wprowadzenia kary grzywny za naruszenie przepisów porządkowych, jednakże celem i zadaniem niniejszej uchwały w żadnym razie nie jest karanie mieszkańców karą grzywny.

Uchwała ta, jak wynika wprost z jej treści, ma na celu uświadomienie mieszkańcom Wałbrzycha konieczności natychmiastowego podjęcia działań prowadzących do zmniejszenia konsumpcji plastiku jednorazowego.

Sama ewentualna odpowiedzialność poszczególnych podmiotów wynikająca z naruszenia tych przepisów, będzie oceniana indywidualnie, na podstawie przepisów odrębnych.

VI. Wejście w życie uchwały

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), przepisy porządkowe wchodzi w życie po upływie trzech dni od dnia ich ogłoszenia. W uzasadnionych przypadkach przepisy

porządkowe mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż trzy dni, a jeżeli zwłoka w wejściu w życie przepisów porządkowych mogłaby spowodować nieodwracalne szkody lub poważne zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, można zarządzić wejście w życie takich przepisów z dniem ich ogłoszenia.

Wprowadzając przepisy porządkowe objęte niniejszą uchwałą Rada Miejska Wałbrzycha określiła, że zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych, wchodzą one w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym, niemniej jednak odroczyła rozpoczęcie początkowego momentu ich obowiązywania na dzień 21 marca 2020 r.

Ma to związek z koniecznością dostosowania się adresatów uchwały do obowiązków z niej wynikających. W związku z tym, że adresaci zakazów wynikających z § 3 uchwały w większości przypadków już od dłuższego czasu podejmują aktywne działania w związku z realizacją akcji STOP PLASTIK, czas pozwalający im na swoiste przystosowanie się do jeszcze głębszej realizacji postulatów ograniczenia plastiku jednorazowego w Wałbrzychu, został określony symbolicznie, na dzień 21 marca 2020 roku.

Z kolei uwzględniając specyfikę działalności gospodarczej prowadzonej przez inne podmioty, w tym sieci handlowe, wszelkie punkty usługowe, restauracje i inne, podejmując tak restrykcyjne działania Rada Miejska Wałbrzycha jednocześnie zdecydowała o wydłużeniu czasu pozwalającego tym podmiotom na przygotowanie się do tego, pokazując przy tym jednocześnie i bardzo jednoznacznie, jakie są oczekiwania mieszkańców Miasta wyrażane za pośrednictwem demokratycznie wybranych władz. Wydłużony termin *vacatio legis* spowodowany jest charakterem proponowanych rozwiązań wprowadzających istotne zmiany w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej - w zakresie sprzedaży i udostępnienia toreb z tworzywa sztucznego, jak również potrzebą zapewnienia dostatecznie długiego okresu na przygotowanie alternatywnych rozwiązań w przedmiocie zapewnienia opakowań.

Przewodnicząca Rady Miejskiej Wałbrzycha

Maria Anna Romańska